

levél

Hiányos összefoglaló

Szeretném kiigazítani Dénes Tibor tanulmányának („Villanófénybe – messzelátóval” UL 1979, 3–4.) néhány tévedését. Eörsi István tudtommal sohasem írt „Rózsadomb” címmel színművet – ezzel szemben 1956-ban a József Attila Színház bemutatta Gáli István „Szabadsághegy” című színművét; Dénes nyilván erre gondol. Pavel Kohout nem szovjet, hanem cseh drámaíró (274. l.), s ha jól emlékszem, 1956 előtt Magyarországon nem is játszották, Akszjonovot meg különösen nem, aki különben így írja a nevét és nem „Aksionov”-nak, ahogy Arbuzov sem „Arbusov” ((és az a „Stejn” vajon ki lehet?).

De ezeken az apróbb ténybeli hibákon kívül Dénes összefoglalóját enyhén szólva hiányosnak érzem. Hogyan lehet harminc esztendő magyar színházi életét vizsgálni anélkül, hogy annak utolsó 10–15 évről bármi érdemlegeset is mondánánk? Illetve csupán annyit, hogy *harminc év két* maradandó produkciót hozott? Én sem ismerem elég jól a hazai színházi életet, de például Örkény *Macskajátéka*, Páskándi, Csurka darabjai, Szabó Magda *Régimódi története* a Madách Színházban, Hubay Miklós és Illés Endre egy-egy darabja legalább akkora eseményt jelentettek ebben az elég közepes színházi életben, mint annak idején Fejes „Rozsdatemetője”. Egy sort talán Sütő András „Csillag a máglyán”-ja is megérdemelt volna. Arról nem is beszélve, hogy egy 1978 őszén írt szövegtől joggal elvárhatnánk, hogy legalább pár szóban kitérjen az Universitas-színpad munkájára a hatvanas években, az azóta emigrált Halász Péterre és „underground” színházára (jelenleg New Yorkban működnek), vagy – mondjuk – a vidéki színházi életben megindult pezsgésre, s egyes vidéki színházaknak a modernebb színjátszás felé mutató szerepére.

Cambridge

Gömöri György

HIBAIGAZÍTÁS

Sztáray Zoltán „A magyar valóság nyomában” című tanulmányvázlatainak az Új Látóhatár 1979/5–6. száma, 330. oldal, 29–30. sora helyesen így hangzik: „... mint ahogy a két világháború közötti vállalta Horthy Miklós királyságát.” Sztáray Zoltán e számunkban közölt levelében, a 466. oldalon Garam helyett természetesen *Ipoly* olvasandó. Az előbbi hibáért a szedő, az utóbbiért a szerző kéri az olvasó szíves elnézését.